

pedig ez Japánban nincs meg. Erre a legszebb bizonyítékot a japán katonák mind sűrűbben történő lázadásai nyújtják.

Míg Európában a mai rendszer képviselői mindenütt a fasizmus ügyét szeretnék előmozdítani, elnyomva a népakaratot, addig Távolkeleten lassan, de egyre biztosabb léptekkel közelednek a népek végleges és maradéktalan szabadsága felé.

Szubotica, 1939. április 24.

Szántó Árpád

Figyelő

Japán katonai ereje

A kínai kormány félhivatalos lapja, a „Central Daily News“ (Szentráli déli nyusz) legutóbbi száma érdekes adatokat közöl a japán hadseregről. A lap szerint Japán eddigi vesztesége több mint 700 ezer ember, míg az egész japán-orsz háborúban Japán összesen 200 ezer embert veszített.

A japán hadvezetőség összesen 46 hadosztályt mozgósított. Ebből hat hadosztály Mandzsúriában van, kettő Koreában, hat Japánban és harminckettő a kínai határokon: Délkínában három. Északkínában tizennégy, a Jangce mentén tizenkettő, és Belső Mongóliában három. A legutóbbi hírek szerint újabb 40 ezer katonát küldtek a mandzsúriai határra és két hadosztályt Szahalin szigetre. Eszerint Japánban és Kóreában mindössze négy hadosztály maradt a „rend fönntartására“.

A partizánok elleni harcok nem hoznak eredményt, mert a japán haderő irtatlan hcsszúságú fronton oszlik szét és csak a hadszatilag fontos pontokat tarthatja megszállva.

A huszonegy hónapos háború alatt Japán sem a háborút befejezni, sem a kínai erőket megsemmisíteni nem tudta. „Kell-e hát csodálkoznunk — írja az ujság — a japán kormány félelmén, hogy a katonai nehézségek csúfos vereséggé válnak“.

Japán negyven éven át fegyverkezett és készült az Oroszország elleni háborúra és most katonai ereje minden tényleges siker nélkül elvész Kínában. A háborút Japán erkölcsileg már elvesztette, a katonai összeomlás csak idő kérdése.

Sánta Péter

Amit meg kell tenni

A Zágrebban megjelenő „Naše Novine“ írja:

A legutóbbi kormányváltásnak a január hatodikai módszerek föl-számolása első lépésének kellene lennie. Ez szükségessé vált, mert a megváltozott légkörben megte-remtődtek az államélet alapvető kérdéseinek, a horvát kérdésnek, és a nemzetek és nemzetiségek egyenjogúsága kérdésének megoldásához nélkülözhetetlen előfelté-

telek. Az új kormány feladatának abban kellene állnia, hogy gyökeresen eltarakítsa és orvosolja mindazt a sok igazságtalanságot, amit a parancsuralmi kormányok Zsivkovics Pérától Sztjojadinovicstig elkövettek. Csak így tudná az új kormány megbízatását, mely a meggyezés előfeltételeinek megte-remtésében áll sikeresen elvégezni.

A kérdésről már írtunk és még lesz alkalmunk vele foglalkozni. Most csak egy dologra szeretnék